

Павло Гай-Нижник

МІЖНАРОДНИЙ «ШАХОВИЙ» ТУРНІР ЗА СУМНІВНИХ УМОВ: ЧИ СЛІД І КОМУ ВАРТО ЗІГРАТИ НА ЦЬОМУ ЕТАПІ

Опубліковано: Гай-Нижник П. Міжнародний «шаховий» турнір за сумнівних умов: чи слід і кому варто зіграти на цьому етапі // Павло Гай-Нижник – доктор історичних наук. Особистий сайт. – 2019. – 4 листопада [Електронний ресурс] Режим доступу: http://hai-nyzhnyk.in.ua/doc/2019doc_zelenskyi-putin.php

Володимире Олександровичу, «спортивні» таблоїди пишуть, що ви збираєтеся поїхати на міжнародний шаховий турнір. Ваше натхнення, звісно ж, похвальне, як для молодого (але в нашому контексті можна сказати навіть – юного) гравця.

Дозвольте з цього приводу висловити деякі міркування. Ваша молодеча завзятість і віра в гуманістичні принципи сучасної світової шахівниці змушують замислитися над питанням: чи адекватно ви оцінили свої досвід та сили гравця (сподіваюся, ви ж не зараховуєте себе у гросмейстери). Ви, безумовно, маєте уявлення про правила гри в шахи і про класичні схеми ходів, проте...

Проте, як відомо, до цього часу ви грали лише у шашки й тренувалися у не найпровіднішій шаховій школі нашої держави – у Кривому Розі. Утім, локація тут і справді – не найголовніше. Ваші тренери, команда і спаринг партнери ніколи не грали у політично-державні шахи (а вони, повірте, відрізняються від шашок).

Натомість Владімір Владімірович, хоч і шулер, проте гросмейстер досвічений і фаховий. Ви дійсно вважаєте, що без ґрунтовних додаткових теоретично-практичних тренінгів і з таким кадровим рівнем команди і тренерів зможете грати з цим професійним пройдисвітом на рівних? Ви не припускаєте отримати елементарний дитячий мат? І не забули, що ваш романтичний порив може завдати поразки не вам особисто, а цілій державі, яку ви де-юре представлятимете?

Припустимо, що ви сподіваєтеся на секундантів, рефері і спостерігачів... Боюся, що вони давно підкуплені командою вашого візаві й ставки вже заздалегідь поставили на більш потужного і досвіченого гравця, очікуючи від цього турніру власні відсотки.

Що ж припустимо й те, що ви, немов Дон Кіхот вразите глядачів своєю шляхетністю (запевняю вас, що у світових шахах така поза називається зовсім іншими термінами, не зовсім лагідними щодо подібних персон).

Припустимо навіть, що ви таємно брали уроки гри також у досвічених гросмейстерів (навіть уявімо, що вони надавали вам щирі поради та схеми комбінацій, у чому, власне, є великі сумніви).

Однак чи розповідали вам, що Владімір Владімірович нещодавно отримав кілька вагомих перемог на інших міжнародних шахових турнірах? Чи прошепотіли вам ваші радники, що коли у тактиці і стратегії гри гросмейстера Путіна відбуваються певні хиби, він без попередження змінює правила гри. Більше того, з гри у шахи за потреби Путін переходить на гру в «чапаєва»?

При цьому, зауважу, що рефері і спостерігачі висловлюють тоді виключно чемне й глибоке занепокоєння і відмовляються постачати зухвальцю серветки для втирання слини та кайданки для вгамування, проте безкоштовно і щиро нададуть туалетний папір жертві для витирання шмарклів і крові...

Чи Ви зумієте швидко перелаштовуватися на такий сценарій гри і чи є у вас чим йому потужно відповісти? Якщо ви сподіваєтеся вирвати з-під його контролю шахівницю, то боюся, щоби вона не опинилася на вашій голові ще до того, як ви встигнете про це подумати...

Тож чи варто отак одразу, з наскочення, сподіваючися на оплески прекрасних європейських фрау та месьє, кидатися в омут герцю у шахи без правил з заточеним міжнародним шаховим шулером та свавільником?

Можливо, все ж таки слід поміркувати над кадровою проблемою і сформуванню потужну команду з міжнародних гросмейстерів, тренерів і партнерів, а тим часом відправити на міжнародний турнір з шахів досвічених і перевірених членів своєї національної команди?

А тим часом тренуватися на їхніх хибах і здобутках, вивчати таємні ходи та нові комбінації, посилити власну готовність та шахову майстерність. Тим часом слідкувати також і за руками та рахунками менеджерів і організаторів турніру, за репутацією суддів і секундантів, домогтися сприятливих (чи, принаймні, нейтральних) змін у цій сфері, а також умов як на міжнародній шаховій арені, так і на внутрішній українській шахівниці та у національному гросмейстерському співтоваристві.

Думай-те, Володимире Олександровичу, думайте. Не на бірульки ж граєте і не в шахи ж, насправді...

Між тим, щиро зичу успіху, позаяк усі ми є у великій спільній національній команді соборної України!

© П. П. Гай-Нижник
4 листопада 2019 р.